

CHRISTUS EN DE WERELD ONTMOETEN

VISIE, DOELSTELLINGEN EN PRIORITEITEN

BISDOM GENT

11 mei 2015

*“Als je de eindeloze zeeën op wil en een boot laat bouwen,
bezorg de timmerman dan niet meteen de nagels en de planken, neen,
vertel hem eerst over de reis en je droom”.*

Antoine de Saint-Exupéry

In Evangelii Gaudium dringt paus Franciscus aan om onze werking te herzien in functie van een meer missionaire kerk (E.G. 15, 27, 33). Hij spreekt van “de structurele hervorming die voor de pastorale vernieuwing noodzakelijk is” (E.G. 27). De focus van elke pastorale opdracht gaat terug op het evangelie, om van daaruit te werken aan de opbouw van het Rijk Gods onder impuls van de Geest van God (E.G. 280).

Om ook de werking van de bisschopsraad en de diocesane vicariaten en diensten te herbekijken, werd het functioneren van de werking op diocesaan niveau doorgelicht. Het eerste gevolg was dat de bisschopsraad zelf opnieuw samengesteld werd. Verder werd de uitdaging opgenomen om de visie en de doelstellingen van onze werking te bestuderen en uit te schrijven. Op basis hiervan werden prioriteiten vastgelegd en concrete werkpunten gekozen. Het is de bedoeling dat elk vicariaat en elke dienst van hieruit vertrekt voor de eigen programmatie in samenspraak met de andere vicariaten en diensten.

VISIE : EEN MISSIONAIRE KERK

Het fundament voor de visie vonden we in het evangelie zelf en in Evangelii Gaudium. Christus is “gekomen om te redden wat verloren was “ (Lc 19,10) en Hij zond zijn leerlingen uit over de hele wereld (Mt, 16, 15). Paulus verwoordt het door te stellen dat “de heidenen door Jezus Christus mede-erfgenamen zijn en deelgenoten van de belofte, op grond van het Evangelie” (Ef. 3,6). Paus Franciscus zegt het zo: “Iedereen heeft het recht om het evangelie te ontvangen. Christenen hebben de plicht het evangelie te verkondigen zonder iemand uit te sluiten” (E.G. 14).

In Evangelii Gaudium formuleert paus Franciscus zijn droom: “Ik droom van een missionaire keuze die alles kan omvormen en wel zo dat gebruiken, levensstijlen, werkroosters, taal en elke kerkelijke structuur meer de evangelisatie van de hedendaagse wereld dienen dan zichzelf. De structurele hervorming die voor de pastorale vernieuwing noodzakelijk is, kan slechts in die zin begrepen worden: maken dat ze allemaal meer missionair worden, dat de gewone pastoraal op alle vlakken wervender en opener wordt” (E.G. 27). Die droom willen we tot de onze maken. In de groei naar nieuwe parochies die vitale en inspirerende geloofsgemeenschappen willen zijn, laten we ons leiden door deze missionaire droom.

DOELSTELLINGEN EN PRIORITEITEN :

De bedoeling is een totaalvisie uit te schrijven, die dan met zorg verder uitgewerkt wordt op de verschillende niveaus van pastorale activiteit, voor zover het haalbaar en realiseerbaar is. De visie vertrekt van wat in realiteit gebeurt en verwoordt nieuwe perspectieven voor de toekomst.

Het uitgangspunt is: “vertrekken vanuit Christus en het evangelie om de wereld wakker te schudden” (Paus Franciscus). Twee doelstellingen groeiden hieruit voort:

a. Een missionaire Kerk is gebaseerd op de ontmoeting met Christus.

Vertrekpunt is het geloof ontdekken als relatie en ontmoeting. Vanuit de ontmoeting geven we gestalte aan de Kerk als een getuigende en biddende gemeenschap.

b. Een missionaire Kerk wil aanwezig zijn in de wereld vandaag.

De Kerk is er niet voor zichzelf. Ze wil aanwezig zijn in de wereld en in de eerste plaats daar waar het leven van mensen geschonden wordt. Met het evangelie kan ze in de wereld een teken zijn van Gods menslievendheid.

Beide doelstellingen horen onverbrekkelijk samen en roepen elkaar op: **in Christus ontmoeten we de wereld en in de wereld ontmoeten we Christus.**

1 Christus ontmoeten gebeurt vooral door het Woord te beluisteren, er ons in verdiepen en door het vieren van de eucharistie. Dit willen we op zo’n manier beleven dat het anderen enthousiasmeert. Zowel traditionele gelovigen als nieuwkomers zullen dan het frisse getuigenis van Christus en van de Kerk ervaren. Het proces dat we de voorbije jaren doorgemaakt hebben om te groeien in geloof heeft ons de vreugde van het evangelie doen ontdekken. De roeping blijft om de aanwezigheid van Christus van onder ons te ontdekken in onze medemens, niet in het minst in het contact met de armen en noodlijdenden. De beleving van de aanwezigheid van Christus kan op vele manieren, die elk op hun manier verwijzen naar of leiden tot de levende ervaring in de eucharistie. In de eucharistie op

zondag vinden we de diepste beleving van de aanwezigheid van Christus, de kern en bron van alle kerkelijke leven.

Deze eerste doelstelling levert drie prioriteiten op :

1. het evangelie helder, geloofwaardig en eenvoudig voorstellen in woord en daad;
2. investeren in vitale plekken van waaruit enthousiasme kan groeien;
3. daadwerkelijk kiezen voor de uitbouw van initiërende en onthalande gemeenschappen.

Op geen enkele manier mogen we ons opsluiten in onszelf. Het geloof zelf stuwt ons om naar buiten te treden en de liefde van God aanwezig te stellen om weer naar binnen te keren om ons te vullen met Zijn liefde. Dat maakt het mogelijk dat onze geloofsgemeenschappen initiërend en onthaland worden, dat de deuren van de Kerk in beide richtingen open staan. Catechese vertrekt van de gelovige gemeenschap om mensen uit te nodigen de vreugde van het evangelie te vinden. De eucharistie zendt ons elke keer weer om met Christus tussen de mensen te staan.

2 Kerk zijn voor de wereld. “Gods passie zelf is de hartslag van de geloofsgemeenschap” (BinnensteBuiten. p. 78). De Kerk heeft de opdracht “gist” te zijn in het deeg. Ze zal vaak in contrast staan met de heersende maatschappelijke mentaliteit; dat weten we van het verhaal van Jezus zelf. Paus Franciscus dringt er op aan een “arme kerk te zijn ten dienste van de armen” (E.G.127). In de armen ontmoeten we Christus. Heel de gelovige gemeenschap wordt opgeroepen om deze taak waar te maken vanuit het geloof en door de aanwezigheid van elk van hen in het sociale weefsel van de maatschappij.

Ook deze doelstelling levert drie prioriteiten op:

1. een missionaire Kerk met bijzondere aandacht voor de armsten uit onze samenleving;
2. inzetten op de aanwezigheid van christenen in instellingen van onderwijs en gezondheidszorg;
3. diaconie in een multiculturele en multireligieuze wereld.

Meer dan met zichzelf en met de eigen structuren, zal de Kerk zich moeten bezig houden met alle mensen en ten dienste staan van al wie aandacht en hulp nodig heeft. Het is dus een beweging van verdieping en tevens van nabij zijn. Juist daarin zal het verschil duidelijk worden. De beweegredenen van de dienstbaarheid ligt in het geloof. Vanuit een intens contact

met Christus worden wij gedreven om Hem te incarneren. Wij worden slechts christen in de ontmoeting met de arme. We willen ook vanuit het evangelie de wereld oproepen om te werken aan rechtvaardigheid, aan de erkenning van iedere mens en van de vrede. Ons gesprek met God zal dan ook daarover gaan.

Om ons als christenen te verdiepen en om anderen nabij te zijn, zullen we veel meer dan vroeger moeten samenwerken en ons niet opsluiten in de eigen kleine kring. We hoeven niet langer het hele terrein te bezetten. Maar we moeten wel herkenbare tekens stellen van Gods aanwezigheid, in het hart van de wereld. En dat kunnen we onmogelijk op alle plaatsen waar we het tot voor kort gewoon waren.

Tot slot

Deze visie, doelstellingen en prioriteiten vertellen ons misschien niets nieuws. Ze proberen wel de kern van het evangelie en van de zending van de Kerk te raken. En die is in elke tijd dezelfde en toch weer anders. “Laten we niet zeggen dat het vandaag moeilijker is,” aldus paus Franciscus, “het is anders” (E.G. nr. 263). Ze zijn bedoeld om in onze diocesane werking eenheid, samenwerking en transparantie te bevorderen.

Vernieuwend kunnen ze pas echt zijn wanneer we de bron van elke inspiratie en vernieuwing aan het werk laten. De Geest van God zelf zal ons in de mogelijkheid stellen om creatief bezig te zijn. Hij is immers vaak verrassend aanwezig. “De Heilige Geest heeft een oneindige verbeelding, juist als Geest van God is Hij in staat om zelfs de meest complexe en onontwarbare knopen van de geschiedenis te ontwarren.” (E.G. 178).

Vanuit deze overtuiging kunnen we samen vol hoop de toekomst tegemoet zien.

+ Luc Van Looy

11 mei 2015